

Posudek vedoucího diplomové práce na diplomovou práci Veroniky Knáповé na téma Členství v církvích a náboženských společnostech v České republice.

Diplomantka si vybrala bezpochyby téma obtížné. Popsáním vnitrocírkevních předpisů všech církví a náboženských společností v České republice registrovaných se zhostila svého nelehkého úkolu.

V úvodu k diplomové práci příhodně uvádí, že „extrakci právního postavení členů z dostupných vnitřních předpisů ... nelze ... učinit bez ohledu na věroučné zásady té které církve“. Na základě autorkou provedených rozborů členství v jednotlivých denominacích však docházím k závěrům, že na mnoha místech se autorka zabývá věroučnými principy až příliš, což odvádí pozornost od vlastního právního tématu. Někde autorka vychází - zejména v případě Římskokatolické církve - ze závěrů pastoračních směrnic a liturgických předpisů, které jsou již za hranicemi tématu. Je jistě chvályhodné, že si autorka vzala na pomoc námi doporučené ekzeziologické spisy prof. Pavla Filipiho. Pro diplomantku bylo ale pochopitelně obtížné rozeznat, kde v těchto spisech jde spíše o charakteristiku jednotlivých denominací než o popis skutečností, které jsou pro právní institut členství rozhodující. Škoda, že diplomantka více nepoužila širší škály literatury na dané téma. I když diplomantka v seznamu literatury uvádí také naše učebnice, ve své diplomové práci z jejich textu, týkajícího se členství v církvích a náboženských společnostech, téměř vůbec nevychází nebo tak činí jen minimálně.

Několik poznámek:

Na s. 8 je mezi předpoklady, které katolická církev stanoví pro své uznání křtu vykonaného v jiné než katolické církvi, uvedeno: „Záměr křtu musí být v souladu s Kristovým příkazem a s vyznáním víry.“ Přesnější by byl jistě běžný obrat „v souladu s úmyslem katolické církve“. Je nutno vzít v potaz, že Kristovy příkazy si zajisté vykládají různé církve odlišným způsobem.

Na několika místech diplomantka zdůrazňuje, že věk, kdy končí status dítěte, je podle kanonického práva dovršení sedmého roku. Z výkladu však uniká, že plná způsobilost k právnímu jednání nastává až zletilostí, tj. i v kanonickém právu dovršením osmnáctého roku věku (viz cc. 97 a 98 CIC/1983).

Na s. 10 ve třetím odstavci působí dosti konfusním dojmem výklad o příslušnosti ke „sboru“ uvnitř katolické církve.

Na s. 17 je určitá konfuse v záměnách slov konfirmace a biřmování. Nutno si uvědomit, že české slovo biřmování je překladem latinského confirmatio a že starokatolická církev vnímá obsah tohoto obřadu spíše v katolické tradici. O významu konfirmace má význam, pokud jde o členství v církvích, hovořit spíše tam, kde tento obřad takové právní důsledky obsahuje.

Na závěr vyzdvihuji úsilí, které diplomantka vyvinula v práci s internetovými stránkami, které byly bezesporu její hlavní pomůckou. Výtah z textů vytvořených příslušnými denominacemi je prací záslužnou. Diplomovou práci jako vcelku dobrou doporučuji k obhajobě.

Námět k rozhovoru při obhajobě diplomové práce: založení členství domicilem a kvazidomicilem ve farnostech Římskokatolické církve a členství ve farních sborech Českobratrské církve evangelické.

V Praze dne 5. 12. 2008

Prof. JUDr. Jiří Rajmund Tretera